

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

ОКОНЧАТЕЛЕН
A6-0015/2007

29.1.2007

ДОКЛАД

относно прилагането на плана на действие на ЕС за борба с нелегалния, безотчетен и нерегламентиран риболов (2006/2225(INI))

Комисия по рибно стопанство

Докладчик: Marie-Hélène Aubert

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
EXPLANATORY STATEMENT	12
ПРОЦЕДУРА.....	21

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно прилагането на плана на действие на ЕС за борба с нелегалния, безотчетен и нерегламентиран риболов (2006/2225(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „План на действие на Общността за премахване на нелегалния, безотчетен и нерегламентиран риболов” (COM(2002)0180) и заключенията на Съвета от 11 юни 2002 г. по този въпрос,
- като взе предвид своята резолюция от 20 ноември 2002 г. относно плана на действие на Общността за премахване на нелегалния, безотчетен и нерегламентиран риболов¹
- като взе предвид съобщенията на Комисията в продължение на три години относно мониторинга на прилагането на Общата политика в областта на рибарството (ОПР) и съответните резолюции на Парламента по този въпрос,
- като взе предвид ежегодните съобщения на Комисията и съответните резолюции на Парламента относно проучването на сериозно нарушение на правилника на ОПР,
- като взе предвид международния план на действие на ФАО относно нелегалния, безотчетен и нерегламентиран (НБН) риболов и последвалите приети технически документи от ФАО,
- като взе предвид Регламента на Съвета (ЕО) № 768/2005 от 26 април 2005 г. относно създаването на Агенция на Общността за контрол на риболова², по-специално член 3, точка з) от него,
- като взе предвид своята резолюция от 13 декември 2001 г. за ролята на плаването под чуждо знаме в свои води в областта на риболова³
- като взе предвид Зелената книга, озаглавена „Към бъдеща морска политика на Съюза: европейското виждане за океаните и моретата”(COM(2006)0275),
- като взе предвид своята резолюция от 7 Септември 2006 г. относно откриването на дебат за подхода на Общността за схемите за еко-етикетиране на рибни продукти⁴
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по рибно стопанство (A6-0015/2007),

¹ ОВ С 25 Е, 29.1.2004 г., стр. 179.

² ОВ L 128, 21.05.2005 г., стр. 1.

³ ОВ С 177 Е, 25.07.2002 г., стр. 324.

⁴ Одобрени текстове, P6_TA(2006)0347.

- А. като има предвид, че нелегалният, безотчетният и нерегулиран (НБН) риболов е основен световен проблем, тъй като причинява значително екологично нарушение и съдейства за изчерпването на търговски и нетърговски рибни запаси и на други видове, и от това следват затруднения за общностите, чието препитание зависи от риболова, както в развиващите се, така и в развитите страни,
- Б. като има предвид, че борбата против НБН риболов беше възпрепятствана от фактори, каквито са плаване под чуждо знаме в свои води, прехвърляния в международни води, липса на адекватен пристанищен контрол и недостатъчно сътрудничество между контролните органи,
- В. като има предвид, че съгласно определението на ФАО за НБН риболов, „нелегален риболов” се отнася до дейности, извършвани от плавателни средства в нарушение на законите и на наредбите на страни, които членуват в регионална организация за управление на рибното стопанство (РОУРС), „безотчетен риболов” се отнася до дейности, които са докладвани погрешно или не са докладвани изобщо на националната компетентна служба или на съответната РОУРС и „нерегулиран риболов” се отнася до дейности, извършвани от плавателни съдове без принадлежност на националност или под знаме на държава, която не е член на специфична РОУРС, в нарушение на управлението на мерките на тази организация,
- Г. като има предвид, че ННН риболов може да се извършва от всяка част на флота, най-голямото му въздействие може да се види в офшорната риболовна част, която предпочита да оперира в международни води и по шелфа на развиващите се страни с недостатъчни средства за контрол, което означава, че дейността на Европейския съюз трябва да се насочи към тези области и в тази част на флота,
- Д. като има предвид, че плавателните съдове, ангажирани в НБН риболов спомагат за отслабването на социалните условия, условията за живот и работа на екипажите,
- Е. като има предвид, че НБН риболовът и свързаните с маркетинг дейности също представляват нелоялна конкуренция за тези риболовци и търговски участници, които приемат правилата, посочени в закона, включително на законодателството на ЕС, на държавите-членки и на други страни и мерките за управление, приети от РОУРС,
- Ж. като има предвид, че Европейският съюз и държавите-членки трябва да увеличат ангажимента си в борбата против всички форми на нелегален риболов, но също така е необходимо да се направи разграничение между нарушения от плавателни съдове на Общността на правилата на Общността и НБН риболов, така както се приема на международно ниво и като се има предвид, че дейностите, които се извършват в рамките на ОРП са регулирани, което означава, че борбата против тези две дейности ще използва различни процедури в повечето от случаите,
- З. като има предвид, че Комисията признава затруднението при диференциране между законен и незаконен улов, по-специално в някои случаи, когато разтоварената риба е замразена, или когато съществуват търговски мрежи с трети страни и рибата е била преработена преди да достигне до европейския пазар,

- И. като има предвид, че РОУРС са най-доброто средство за борба срещу НБН риболова на международно ниво и нашето участие в тях ни позволява да установим съвместни действия и да се изразим единодушно в компетентните международни организации,
- Й. като има предвид, че съществуването на ефективна и съгласувана система на контрол е ключов компонент за устойчиво запазване на запасите и на политиката за управление и включва не просто въвеждане на ограничителни мерки, но също така по-добро и по-равностойно прилагане на съществуващите вече,
- К. помни добре значението на обмена на информация и на международното сътрудничество в борбата срещу НБН риболова,
- Л. като има предвид ползите, извлечени от НБН риболова, той може в някои случаи да подпомага дейностите на организирани престъпни мрежи,
1. Потвърждава ангажимента си да се бори срещу НБН риболова във всичките му форми, както това е изразено в резолюцията му от 20 ноември 2002 г., посочена по-горе;
  2. Приветства постигнатия напредък в международен план и от ЕС в борбата срещу НБН риболов, но счита, че явлението продължава да ескалира и следователно са необходими по-нататъшни усилия;
  3. Счита, че размерът на НБН риболова, многообразието на съдействащите му фактори и широкият обхват от необходимите законови, логистични и финансови средства за борба с него са такива, че изискват сътрудничество на всички нива, включително на различни генерални дирекции на Комисията (по-специално, но не само на ГД „Рибарство и морско дело”, ГД „Търговия”, ГД „Развитие” и ГД „Здравеопазване и защита на потребителите”), на Съвета, на отделни държави-членки и на международната общност; счита, че в тази връзка Зелената книга относно новата морска политика на Съюза би могла да служи като рамка за сътрудничество, въз основа на която може да се подходи по-ефективно в борбата срещу НБН риболов;
  4. Счита, че значението на Европейския съюз в света, в разнообразните му роли на основна риболовна сила и като най-големият рибен пазар в света, го задължава да предните редици на борбата срещу НБН риболова;
  5. Отбелязва, че ЕС е сред най-здравословните световни и технологично напреднали институции, и че се основава на правовата държава, всичко това е необходимо за ЕС да разшири и увеличи усилията си за борба срещу НБН риболова;
  6. Счита, че ЕС може да действа уверено на световната сцена, само ако е предприето ефективно действие да спре собственото си въвличане в НБН риболова, както във води на ЕС и от плавателни средства на ЕС и в интереси извън ЕС;
  7. Настоява Комисията да помогне на развиващите се страни, извън тези, с които има споразумения за риболов, да спазва изцяло ангажиментите на горепосочения международен план за действие, предвиден за превенция срещу незаконния

риболов, който помага да се засилят недостатъчните мерки, с които разполагат, като се включат срещу специфични дейности в новите споразумения за партньорство;

8. Потвърждава убеждението си, че решаващите и очевидни първи стъпки, които ЕС следва да предприеме, са най-напред да въведе изцяло съществуващите разпоредби на ОРП и другото подходящо общностно законодателство по ефективен, честен и решителен начин, за да се ограничи недеklarирания и незаконен риболов с кораби на Общността и във води на Общността и второ, да се предотврати стоварването и маркетинга на продукти от незаконен улов на риба извън ЕС; отбелязва, че тези задължения са най-напред ангажимент на правителствата на държавите-членки при прилагане на общностния закон и като пристанище на държавите;
9. Настоява Комисията и държавите-членки да укрепят възпиращите механизми (надзор, контрол, санкции и т.н.) и да предложат мерки за възможна превенция на нарушенията и подобряване на прилагането на съществуващите наредби;
10. Отбелязва, че слабото проследяване на рибата води до заблуждение за произхода ѝ, като това прави трудно или невъзможно да се разграничи между законен и незаконен улов на риба;
11. Счита, че е необходимо да се подобри помощта и сътрудничеството сред държавите-членки, за да се заздравят контрола и наблюдението и да се насърчат мерките за търговски наредби, които ще направят възможно определянето на произхода на разтоварения улов;
12. Счита, че е необходимо да се повиши държавния пристанищен контрол за разтоварванията и прехвърлянията на замразена риба от трети страни и да се подобри сътрудничеството между държавите-членки и тези страни.
13. Припомня резолюцията си от 7 септември 2006 г. относно еко-етикетиране, посочено по-горе и потвърждава убеждението си, че подобряването на проследяването на рибата, от мрежата до чинията, което би се изисквало от схемите на еко-етикетиране, ще бъдат от значителна помощ за откриване на рибата, уловена при НБН риболов и отстраняването ѝ от пазара; Призовава Комисията да представи предложение за еко-етикетиране до месец юни 2007 г.;
14. Призовава Комисията и държавите-членки да удвоят усилията си за прилагане на 15 дейности, включително на плана за действие на ЕС относно НБН риболов, така както беше договорено да :
  - i. гарантира равностойно отношение към икономическите участници, като обезсърчи тези в Общността, които плават под чуждо знаме в собствени води;
  - ii. въведе наредбите в общностното законодателство относно забраната на търговия на риба от НБН риболов;
  - iii. въведе забраняващи правила за контрол и инспекция в обща законова рамка за ЕС;

- iv. разгърне кампания за информация на Общността, за да се подобри обществената осведоменост за сериозния размер на естеството на НБН риболов;
  - v. да се насърчат подробните планове за всяка РОУРС, към която принадлежи ЕС;
  - vi. да работи за разширяване на обхвата на РОУРС, така че да включва целия основен риболов в световните океани, дълбоководните видове, дребните океански видове и едрите мигриращи видове;
  - vii. да сътрудничи активно, ако е подходящо за създаването и преразглеждането на списъци на плавателни съдове, приети от РОУРС, които подценяват мерките за консервиране, включително като се осигурят наблюдения; да насърчи въвеждането на търговски санкции срещу държавите, под чието знаме плават корабите;
  - viii. насърчи приемането на уеднаквени планове за действие от страна на регионалните риболовни организации, чрез подтикване към най-ефективните възможни мерки;
  - ix. работи активно за насърчаване на развитието на системи за документация на улова, като се започне с най-застрашените видове, за да се гарантира, че рибата, допусната до пазара на ЕС, не е уловена нелегално;
  - x. подсили международното сътрудничество в рамките на мрежата за наблюдение, контрол и надзор (MCS), както и в рамките на регионалните проекти, с цел под егидата на Организацията по прехраната и земеделието да се установи международна информационна система за крайбрежните риболовни плавателни съдове;
  - xi. дефинира "съществена връзка" между риболовните плавателни съдове и знамето, под което плават;
  - xii. дефинира правата и задълженията на пристанищните държави;
  - xiii. подпомага развиващите се страни в способността им да контролират риболовните дейности в техни води и да се борят с НБН риболова;
15. Приветства включването в работната програма на Комисията за 2007 г. на пакет относно НБН риболова, съдържаща съобщение на Комисията и предложение за регламент на Съвета относно засилване на борбата с НБН риболова; приветства възобновяването на дейността на консултативната група на Комисията, която беше основана през 2002 г.;
16. Призовава Агенцията на Общността за контрол на рибарството да включи сред приоритетите в своята годишна работна програма борбата срещу нелегалния риболов и съгласуването на дейността на държавите-членки в тази област;

17. Призовава всички заинтересовани във връзка с премахването на НБН риболова, включително всички институции на ЕС, правителствата на държавите-членки, различните подразделения на риболова, преработвателната промишленост и търговията на дребно, неправителствените организации и други заинтересовани страни да представят своите предложения относно мерките, които ЕС следва да предприеме, по време на разискванията, които Комисията ще открие с предстоящото си съобщение относно НБН риболова;

18. Счита, че Комисията следва да включи в предложението си следните действия, които да бъдат приети в законодателството на ЕС.

- всички риболовни плавателни съдове и плавателни съдове за превоз на риба, регистрирани в ЕС или плаващи под знамена на трети страни и желаещи да влязат в пристанище в ЕС трябва да бъдат бързо идентифицирани чрез средствата за маркировка, включени в стандартните спецификации на Организацията към ООН по прехраната и земеделието (FAO) за маркировка и обозначаване на риболовни плавателни средства;
- трябва да се създаде регистър на Общността за плавателни съдове, които осъществяват НБН риболов, в който да се включат плавателните съдове от черните списъци на РОУРС; този регистър ще улесни бързия обмен на информация между държавите-членки и ще предостави възможност за наблюдение на плавателните съдове при отчитане на евентуална смяна на знамето;
- общи минимални наказания за сериозни нарушения трябва да бъдат приложими във всички държави-членки, и трябва да бъдат достатъчно разубеждаващи;
- Регламент на Съвета (ЕИО) № 2847/93 от 12 октомври 1993 г., установяващ система за контрол, приложима за Общата политика в областта на рибарството¹ и Регламент на Съвета (ЕИО) №104/2000 от 17 декември 1999 г. относно общата организация на пазарите на рибни продукти и аквакултура² трябва да бъдат подсилени по такъв начин, че да гарантират това рибата да бъде проследима от момента, в който бъде натоварена на риболовно плавателно средство до момента, в който достигне крайния потребител;
- всички приети от РОУРС черни списъци на риболовни съдове и плавателни съдове за превоз на риба, включително техните собственици или оператори, трябва да бъдат публикувани и включени пряко в правото на Общността; на плавателните съдове в тези списъци от страни извън ЕС следва да се забрани да влизат в пристанища на Общността по каквато и да е причина, освен поради форсмажорни обстоятелства или поради хуманитарни причини; на всички плавателни съдове, плаващи под знаме на ЕС, трябва да се забрани да предоставят подкрепа (гориво, припаси, прехвърляне на товари и др.) на тези

¹ ОВ L 261, 20.10.1993 г., стр. 1. Регламент , последно изменен с Регламент (ЕО) № 768/2005 г. (ОВ L 128, 21.05.2005 г., стр. 1).

² ОВ L 17, 21.1.2000 г., стр. 22. Регламент , последно изменен с Регламент (ЕО) № 1759/2006 г. (ОВ L 335, 01.12.06, стр. 3).

плавателни съдове в открито море;

- законния произход на рибата трябва да бъде доказан, преди да се разреши разтоварването ѝ в пристанища на ЕС или вноса ѝ в Европейския съюз; тези доказателства трябва да включват, както за разтоварената риба от риболовни съдове, така и при прехвърляне на товари:
  - при рибни продукти от води, регулирани от регионална риболовна организация, документи, удостоверяващи, че рибните продукти, които ще бъдат разтоварени, са уловени в съответствие с правилата на тази регионална риболовна организация, и че квотите, разпределени на страната по договора, под чието знаме плава корабът, са съблюдавани;
  - при рибни продукти, уловени в изключителните икономически зони на трети страни, документация, удостоверяваща, че на плавателния съд е разрешено да извършва риболов или притежава разрешение за риболов в съответните води и за видовете, които ще разтовари;
- държавите-членки следва да обезсърчават прехвърлянето на плавателни съдове от техните национални регистри, ако тези плавателни съдове ще бъдат регистрирани под знамето на страна, която е определена от регионална риболовна организация като страна, чиито плавателни съдове извършват риболов по начин, който намалява ефективността на мерките за опазване, приети от тази регионална риболовна организация;

плавателните съдове и производители в трети страни, на които е разрешено да изнасят риба или рибни продукти за ЕС, така, както са включени в списъци, изготвени от трета страна и публикувани от Генерална дирекция "Здравеопазване и защита на потребителите" на Комисията, трябва да бъдат сверени с черните списъци с плавателни съдове, изготвени от РОУРС или други трети страни; Комисията следва да използва всички възможни средства с цел да гарантира, че на плавателните съдове в тези списъци не се разрешава да изнасят риба или рибни продукти за ЕС; за тази цел може да се обсъди възможно изменение на Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация¹;

19. Приветства създаването на нова агенция за контрол и изразява увереност, че агенцията ще играе важна роля в борбата срещу НБН риболова; призовава Комисията да разгледа идеята за създаване на брегова охрана на ЕС;
20. Призовава Комисията и държавите-членки да предотвратят риболова във води на Общността и влизането в пристанища на Общността от страна на плавателни съдове, които участват в НБН риболов съгласно правилата в сила, и да забранят вноса на риба от тези плавателни съдове; призовава също държавите-членки да не допускат този вид плавателни съдове да плават под тяхно знаме, и приканва вносителите, превозвачите и други заинтересовани страни да не прехвърлят или

¹ ОВ L 139 от 30.4.2004 г., стр. 206. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) №. 1791/2006 (ОВ L 363 от 20.12.2006 г., стр. 1).

търгуват с риба, уловена от тези плавателни съдове;

21. Приканва Комисията да гарантира, че физическите или юридически лица, отговорни за НБН риболов, съгласно правилата в сила, не получават каквато и да е помощ или субсидия от фондове на Общността за който и да е клон от тяхната дейност, както и да поиска от държавите-членки да предприемат подобни действия във връзка със съответните им държавни помощи;
22. Призовава Комисията да направи и представи изследване относно тарифите и правилата за произход, съдържащо разглеждане на начините, по които тези средства могат да бъдат използвани, с цел да насърчат трети страни да гарантират, че техните плавателни съдове спазват важни международни управленски мерки;
23. Призовава Комисията да направи и представи изследване относно изпълнението на законодателството на Общността в областта на труда, здравеопазването и безопасността, относно зачитането на социалните права на работниците на този вид плавателни съдове, както и относно условията на живот и труд в плавателните съдове;
24. Призовава Комисията да използва значителното си влияние в РОУРС, за да ги насърчи да изготвят списъци с плавателни съдове, на които е разрешено да извършват риболов (бели списъци), и със плавателни съдове, които за заловени да извършват нелегален риболов (черни списъци); тези списъци трябва да бъдат изготвени по прозрачен и последователен начин, в съответствие с ясни критерии; също призовава Комисията да насърчи регионалните риболовни организации да установят кои са страните, които не контролират дейностите на плавателните съдове, плаващи под тяхно знаме, и да използват тези списъци като инструменти, които позволяват приемането или отхвърлянето на риба;
25. Приканва Комисията да продължи да придава максимално приоритетно значение на сътрудничеството с регионалните риболовни организации като Комисията за риболов в североизточната част на Атлантическия океан, Северозападната атлантическа риболовна организация и Комисията за опазване на антарктическите живи морски ресурси, които с инициативите си за борба с нелегалния риболов са доказали, че са най-подходящите инструменти за гарантиране на добро управление в открито море;
26. Настойчиво приканва Комисията и Съвета да подсилят ресурсите, отделени за борба срещу корупцията и организираната престъпност на всички равнища;
27. Изразява убеждението, че начините за намаляване и премахване на нелегалния, безотчетен и нерегламентиран риболов са пълното проследяване на рибата по цялата верига на съхранение, прозрачността на решенията, сътрудничеството в ЕС и с широката международна общественост и, преди всичко, проява на политическа воля от всички заинтересовани страни; отново заявява че, освен ако бъде постигнато много повече, рибните запаси ще продължават да се изчерпват и риболовните общности в ЕС и навсякъде по света ще срещат много по-големи затруднения;
28. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета,

Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки, комисията по рибно стопанство на Организацията към ООН по прехраната и земеделието и на секретариатите на регионалните риболовни организации, в които членува ЕС.

EXPLANATORY STATEMENT

For many years, the international community has been struggling to deal with certain types of fishing that are either patently illegal, or else fall between the cracks of management at either the national or international level. There have always been vessels that operated at the edge of legality, or beyond it. But as long as fish stocks were plentiful, few paid much attention to a few vessels doing things that they shouldn't. Recently, though, this type of fishing has increased significantly.

Estimating how important these activities are is almost impossible, since much of it is done where there are no witnesses. Nonetheless, a few estimates have been made, most recently by the Marine Resources Assessment Group, which estimated that such fishing around the world was worth at least \$2.4 billion. Much of this comes from the waters of developing countries, which are too poor to be able to effectively monitor fishing activities in their waters and prevent illegal fishing, resulting in loss and hardship for their coastal populations, who depend on fish for their livelihoods and food security. It is also a direct loss to legitimate fishing operators.

1. International Action Against IUU Fishing

The international community, pushed by a few individual countries, has intensified its campaign against what has come to be known as IUU fishing (Illegal, Unregulated and Unreported). At first, this was done in the context of regional fisheries management organizations, such as NAFO, ICCAT or CCAMLR¹.

Fish, however, are mobile, as are the fleets that pursue them and the money that finances the fleets. Consequently, global instruments have been adopted to set certain limits on the ease with which fishing vessels can engage in IUU fishing, including the FAO Compliance Agreement and the UN Fish Stocks Agreement. More recently, in 2002, the FAO adopted an International Action Plan on IUU Fishing² which included definitions of each of illegal, unregulated and unreported fishing.

The FAO Action Plan called on countries to adopt their own plan of action, which the European Union did in June 2002, based on a communication from the Commission³ and Council Conclusions of 11 June 2002.

The FAO Plan calls for countries to review the implementation of their national plans four years after their adoption, ie in 2006 for the EU. It is this that has prompted your rapporteur to propose a report on IUU fishing, to review progress made (or not made) in implementing the EU's Action Plan.

---

¹ respectively, the Northwest Atlantic Fisheries Organization; International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas; Commission for the Conservation of Antarctic Marine Living Resources.

² International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing. available at <http://www.fao.org/DOCREP/003/y1224e/y1224e00.HTM>.

³ COM(2002)0180.

2. Varied Aspects of IUU Fishing

The FAO Action Plan emphasizes the many different types of activities that can contribute to IUU fishing and notes the various responsibilities of national governments to control these various activities, as flag State, State of beneficial ownership, port State and market State .

Flag State: Under international law, the flag State (country whose flag the fishing vessel flies) is responsible for verifying that the vessel abides by the rules, including fisheries management measures, working conditions, health standards, etc. Many fishing vessels do not come to shore to offload their catch, preferring to transfer it to refrigerated cargo vessels (reefers) that take it to port. These reefers can be used to "launder" fish, by mixing together fish from legal and illegal operators. So the flag States of these reefer vessels are just as important as the fishing vessels. The effective implementation of existing EU rules would serve to reduce this part of IUU fishing, but the regulations need to be strengthened as well.

State of beneficial ownership: States which do not fulfil their obligations as flag State are known as "Flags of Convenience". If a vessel flying a flag of convenience is owned by a ship-owner based in a Member State, then it is known as the State of beneficial ownership. The McKenna report ¹ found that EU companies made widespread use of flags of convenience, and were thus intimately involved in IUU fishing.

Port State: All fish has to come to port in order to reach the market, and so the port State where the fish is landed has a vital role to play. Rigorous port inspections and controls are needed to prevent IUU fish from entering the market. There are "ports of convenience" that are known to turn a blind eye to the arrival of IUU fish, and they exist in both the EU and elsewhere. The most well-known one, but not the only one, in the EU is Las Palmas de Gran Canaria, in the Canary Islands.

Market State: Getting the fish from the port where it is landed to the final destination, the consumer requires the participation of many different players, including shipping agents, transport workers and retail stores or restaurants. Behind many of these are the banks, who supply the needed capital (to vessel owners and operators as well, it should be noted). Inspection of their activities is just as essential as inspections in port, to prevent illegal fish from working its way along the chain of custody.

The complexities of IUU fishing and the need for concerted international cooperation can best be illustrated using a few examples.

Bluefin tuna is among the most commercially valuable species in the world, especially when destined for the Japanese sashimi market. Inevitably, it is heavily exploited and depleted. It could be considered a classic IUU species, as it attracted much fishing effort that operated outside the regulations of ICCAT, the organisation responsible for managing this fishery. In 1996 ICCAT took an audacious step by agreeing to ban imports of bluefin from two countries whose vessels were catching bluefin outside the ICCAT rules - Honduras and Belize (a year

---

¹ The McKenna report of 2001 described in detail the impact of flags of convenience and EU involvement. [A5-0405/2001](#).

later Panama was added). The result of these import bans (others followed for swordfish and bigeye tuna) was temporary, though, and were followed by a series of flag-hopping, as vessels transferred from flags that were subject to import bans to those that were not. Some of the sanctioned countries joined ICCAT, and the procedures within ICCAT led to many of these vessels being removed from the "black list"; later, many of them appeared on a "white list" of vessels authorised to fish. The sanctions were lifted, without any requirement for the flag States to demonstrate that the vessels were operating according to ICCAT rules. Today, the "black list" has shrunk to almost nothing, and only two countries are subject to an import ban (Georgia and Bolivia). That does not mean that all vessels are operating within the law. About the same time, tuna fattening cages began to spread throughout the Mediterranean, with the tuna destined for the Japanese market. This expansion was virtually unregulated, including in the EU (structural funds were used to support the fishery) and led to much over-fishing; for instance, in 2005, official statistics show that France exceeded its quota by over 50%; Italy has also exceeded its quota. That TAC had been adopted in ICCAT in 2000 with pressure from the EU, against the advice of scientists. Interestingly, Japan was recently caught over-fishing for southern bluefin tuna, a separate species regulated by the CCSBT¹. Japan agreed to halve its future catches to compensate - will the EU act in a similar way within ICCAT? In short, ICCAT has failed miserably to regulate fishing for bluefin and conserve the fishery, since the Contracting Parties defended the interests of their national fisheries and did not sustain the political, economic and legal pressure and cooperation necessary to control IUU fishing.

In **West Africa**, many countries are unable to effectively control fishing in their waters, due to a lack of logistical and economic resources, insufficient regional cooperation or, in some cases, a lack of political will on the part of the government. As a result, IUU fishing has become commonplace in certain areas, depleting fish stocks, causing much hardship for the coastal communities that depend on fishing for their food security and their livelihoods, not to mention the foreign exchange that abundant fish resources can provide. Las Palmas is an important port for the offloading of much fish from West Africa, destined either for the EU market or in transit to other markets. The lack of effective and proper controls on the landing of fish in Las Palmas has been widely documented. Your rapporteur visited Las Palmas during the research phase of this report and saw fish being offloaded from a reefer whose origin was, to say the least, not clear. If the origin of the fish is not clear, its legality cannot be verified with certainty.

Cod from the Barents Sea demonstrates that ports of convenience also exist in northern Europe. This is one of the world's largest remaining cod stocks and it supplies a good part of the EU market. Earlier this year, much cod coming into the EU was found to originate from IUU vessels landing in ports in northern Europe (for example, the "Rostok 5"). NEAFC² has responded by establishing "black lists" of vessels that are not even allowed into the ports of the Contracting Parties. Similar problems exist for Baltic Sea cod, except that it is EU vessels which are the ones responsible for much illegal, over-quota fishing.

The roles of flag State, port State and market State are clearly interconnected and must all be involved if IUU fishing is to be brought under control.

---

¹ Commission for the Conservation of Southern Bluefin Tuna.

² North East Atlantic Fisheries Commission.

3. EU IUU Action Plan of 2002

The EU is, by any criteria, one of the world's foremost fishing entities:

- third largest catcher of fish after China and Peru,
- one of the world's largest fleets,
- important user of flags of convenience, and
- world's largest market for fish.

The EU thus has a responsibility to act on all of these fronts to prevent IUU fishing, and to prevent unscrupulous operators at any point in the chain from profiting from IUU activities. It is too easy to say that "the EU is not the worst" or that "the EU cannot act alone". Given the political and economic importance of the EU and the global reach of its influence, the EU has a moral obligation to be at the forefront of the battle to eliminate IUU fishing. Further, the threat that IUU fishing constitutes, ecologically, socially and economically, means that the EU has a very pragmatic responsibility as well, if fish stocks and the fisheries dependent on them are to continue to exist. The Community has a duty to promote a far more sustainable model of development than the one that currently dominates internationally.

As soon as the Commission proposed the EU action plan in 2002, the Council

- called on the Commission to take the lead at RFMOs in combating such fishing, and
- urged the Commission to put into force the initiatives foreseen by the plan which fall within Community competence.

The plan, as adopted, included several points, arranged according to whether they were to be taken at Community level, regional level, international level, or in partnership with developing countries.

Community Level: four actions were to be implemented by the EU without the need to seek agreement from other countries or organisations.

1. *Define the responsibility of Member States to prevent their nationals from engaging in IUU fishing.*

The Basic Regulation of 2002¹ includes an article requiring Member States to take measures against their nationals (or companies) that infringe the CFP. However, according to the Commission, the Member States have not utilised this provision.
=> further action required

2. *Adopt rules to ban trade in IUU-caught fish.*

The EU transposes decisions by RFMOs to ban certain fish from trade or to implement various catch documentation schemes. However, much more could be done, although it is the Member States which must be more proactive.
=> further action required by Member States

3. *Adopt rules to make trade in IUU-caught fish an infringement; publish lists of IUU vessels designated by RFMOs, and their owners.*

---

¹ Council Regulation 2371/2002.

No progress on the first part. Only the IUU list from NEAFC is published in the OJ.
=> much further action required

4. *Organize a public awareness campaign on IUU fishing.*

The Commission highlights the dangers of IUU fishing but the general public is still not sufficiently aware of the scope of the problem, nor of the EU's involvement in some cases.

=> more action required by government, industry, NGOs, etc

Level of RFMOs: the EU was to try to get six actions adopted at RFMOs.

5. *Promote detailed control and inspection plans for RFMOs.*

This has had varied success, depending on the RFMO. Some have quite good plans (eg NEAFC for port inspections) while others have virtually nothing. The Commission claims to be doing as much as it can.

=> long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

6. *Increase number of fisheries regulated by RFMOs.*

There are still many regulatory "empty spaces", regions of ocean for which there is no responsible RFMO for certain species. The Commission claims to be doing as much as it can. Some progress has been made but demersal species on the high seas are still very poorly covered, as a rule.

=> long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

7. *Identify IUU vessels and impose sanctions.*

Mixed results on this. NEAFC has a scheme for establishing a black list and preventing port entry (though no trade sanctions), based in part on EU work. On the other hand, the previously long black list in ICCAT has almost disappeared, and that is not because they are all fishing legally now.

=> long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

8. *Promote uniform action plans in RFMOs.*

Rather like item 7, there is spotty progress in the RFMOs. While that is to be expected, since they depend on the good will of the Contracting Parties, the EU could doubtless be pushing harder, which requires the Commission and the Member States to work together. Curiously, in its review of the EU action plan for the FAO, the Commission neglected to evaluate progress on this point.

=> long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

9. *Identifying and quantifying IUU catches.*

10. *Certificates and documentation schemes.*

As the Commission notes, these two are intimately related. Within ICCAT, while some import bans remain in place the general trend has been for countries which were sanctioned to join the RFMO, claim that the vessels were legitimate, and thus avoid the sanctions. The CCAMLR scheme seems to be working better. Few other RFMOs have adopted any kind of scheme with real teeth.

=> once again, long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

International Level: four actions were proposed by the Commission.

11. Improve information available on right to fish of vessels.

The FAO Compliance Agreement, established an international database of vessel authorizations to fish and the EU is part of that. RFMOs differ in their approach, some using "white lists" (lists of vessels authorized to fish) and others using "black lists" (lists of vessels to be proscribed). As noted above (point 3) the EU only incorporates the NEAFC black list in its regulations, so other lists are not legally binding in the EU.
==> once again, long term, sustained work needed by Commission, Member States, others

12. Strengthen international cooperation in MCS

In its action plan, the EU only made reference to a Chilean/American initiative to establish a network for the cooperation of monitoring agencies. Much more could be done at various levels, even within the EU (although the Control Agency should help in this sense). The MCS Network is a high-tech approach, though, and better coordination between the EU and third countries, such as bilateral or regional exchanges with States in West Africa, is also necessary.
==> work simultaneously needed at schemes requiring less technological ability

13. Define a "substantial link" between a vessel and its flag State.

Since this has been one of the most intractable problems of international law for many, many years, this is truly a long term objective. The Commission should continue to promote it but it should not be used as an excuse to not push other possible tools.
==> a theoretical exercise

14. Define the rights and responsibilities of port States

The FAO has adopted a model port scheme and the Commission has pushed for it to be adopted in NEAFC, which is very positive. However, there is much the EU could do to implement the FAO scheme within its own borders, without recourse to RFMOs or waiting for the FAO scheme to become a legally binding instrument under international law.
==> some advance internationally, work needed within the EU itself

Partnership with Developing Countries: one action to undertake with developing countries.

15. Assist developing countries in their fight against IUU fishing

Between the EU and its Member States, some programmes in developing countries have received support, either for specific countries or for a region. These programmes have proven their worth in discouraging IUU fishing and so need to be much expanded. The Commission is also trying to fulfil this through its network of bilateral fisheries agreements. Both approaches require the support and cooperation of the developing countries, which is not always easy to obtain.
==> some success, needs to be continued and expanded and better coordinated with national aid agencies

Given the nature of IUU fishing and the diversity of tools that are needed to combat it,

effective action by the EU requires coordinated work on a number of fronts, involving several Directorates-General – at the very least Fish (all aspects of the CFP), Trade (regulating the international trade of IUU fish), Development (development cooperation support for surveillance work) and Sanco (responsible for issuing permits to import fish) but others as well. When the Commission was developing its action plan in 2002 it established an inter-service consultation but for some reason it was allowed to lapse.

In its work programme for 2007, the Commission has announced that IUU fishing will once again become a priority, and it will produce both a communication on IUU fishing and a proposal for a Council regulation defining a new strategy to combat IUU fishing. This renewed interest on the part of the Commission can only be welcomed, and this report aims to provide the Commission with concrete ideas and suggestions for things that should be done.

4. What the EU Should Do – Action Plan for 2007

In addition to continuing and reinforcing the points from 2002, your rapporteur considers that the following should be included in the new action plan the Commission is currently working on. As with the original action plan, some of these points can readily be implemented, should the EU find the political will, whereas others are more long term objectives requiring cooperation from other actors in the international community.

Many of the following proposals seek to improve and in some cases harmonize the existing legal framework, be it at the national, Community or international levels, in light of experience gained since the development of the FAO plan. Further discussions in the FAO have resulted in more detailed documents than the original plan and various RFMOs have adopted measures to combat IUU fishing that, in some cases, have been effective. It is essential to coordinate at all these levels, otherwise IUU fishing will continue to take advantage of the least restrictive seas, markets, flags, etc.

To a significant extent, the economic and political climate of the world today, with its liberalization of trade and the over-riding goal of free movement of goods and capital, has contributed to a situation that favours IUU fishing and the marketing of its products. The increasing facility with which capital and fish can circle to globe has not been accompanied by sufficient means of control, in order to verify that what travels freely is also legal. For instance, when the FAO or EU plans are discussed, or when RFMOs are considering sanctions or other measures, the spectre of the WTO is raised - the "WTO chill factor". Too often, a good idea is dropped when it is suggested that it may not be compatible with the rules of the WTO; this happened in discussions with the Commission during the preparation of this report. But that is too simple an excuse to avoid action - the EU must demonstrate the courage of its convictions, by pushing forcefully for whatever measures are necessary to prevent IUU fishing. It is difficult to see how the WTO could defend trade in illegally-caught fish.

A crucial step is for the Member States to fully implement the provisions of the CFP, for, as the Commission has repeatedly noted, there are major problems of compliance. The recent court case and fine for France has led to significant improvements there but sadly, other Member States have not improved their compliance.

Traceability of fish is key, beginning with the vessel that catches the fish and continuing

though the chain of custody to the final sale, to prevent IUU product from slipping in and being laundered. The Fraga report noted that eco-labelling is an important tool in improving transparency.

There are several internal actions that the EU could take immediately, without waiting for the international community to move.

1. The serious infringements that have been agreed under the CFP (Reg. 1447/99) should be accompanied by minimum penalties in all Member States. The penalty should be sufficiently severe to be dissuasive, given the high value of certain species that IUU fishing targets.
2. The relevant regulations of the CFP (at least the control regulation - Reg. 2847/93 - and the regulation on the common market - Reg. 104/2000) should be modified so that all fish, processed and unprocessed, is accompanied by a certificate that allows it to be traced back to its origin, including place and date of capture and identity of the fishing vessel. While this requirement exists in part for fish of EU origin, it is incomplete and needs strengthening. It should also be applied to fish entering the EU, whether it is in transit or is destined for the EU market (see point 8 below)
3. All black lists adopted by RFMOs should be immediately published by DG Fish on their website, including the names of their owners and operators, for such behaviour should not be rewarded with any kind of confidentiality. The lists should also be incorporated into Community legislation and the vessels prohibited from entering EU ports to offload fish, to resupply or for any other reason except a humanitarian emergency. At present, only the NEAFC list is included in a regulation, and a recent amendment to Council Regulation 51/2006 prevents these vessels from entering an EU port. This approach should be standardized for all black lists adopted by all RFMOs. EU vessels should be prohibited from servicing these vessels while at sea as well.
4. Member States should assume more responsibility for the actions of their nationals, to prevent them from engaging in or supporting IUU fishing. CCAMLR adopted this year a new measure that requires countries to verify whether any natural or legal person subject to their jurisdiction is engaged in any IUU activity, and if they are, to take appropriate action. If the EU must do this under CCAMLR, they should do it as a general principle.
5. The involvement of organized criminal groups in IUU fishing should be investigated by Europol. Unsurprisingly, given the high value of certain IUU species, there are indications that criminal organizations become involved.

Other actions could be taken by the EU but might require a certain amount of cooperation with other countries.

6. All fishing vessels and fish transport vessels that enter an EU port, whatever flag they fly, should be clearly identifiable according to the FAO standard specifications. Reports from surveillance activities show that many vessels are unidentifiable while fishing. The FAO specifications have been adopted in many RFMOs, so the EU should do the same.

7. All fishing vessels and fish transport vessels flying the flag of third countries should be required to have on board the same control and surveillance equipment that EU vessels have, including VMS, electronic logbooks and others. If the vessels are coming from regions where observer schemes are in place, the vessel should be accompanied by either the observer or the relevant observer reports, as appropriate.
8. Member States should not allow a vessel flying its flag to be removed from the national register unless the ship-owner can demonstrate that it is not being transferred to the register of a country that has been identified by an RFMO as contributing to IUU fishing. While a later transfer to a flag of convenience cannot be prevented by the EU (though more might be possible under point 1 of the 2002 action plan or point 4 proposed above) the EU should take at least this step.
9. The lists of vessels that are authorized by DG Sanco to export directly to the Community need to be cross-checked with regional or national lists of IUU vessels. At present, DG Sanco does not establish the list of authorized exporting vessels, and some of the vessels authorized by Sanco are well-known repeat offenders. DG Sanco needs the authority to remove such vessels.
10. All fish that is to be offloaded in an EU port or imported into the EU must be accompanied by documents of sufficient detail to demonstrate that the fish is of legal origin. For fishing vessels offloading their catch directly, this would include all necessary authorizations to fish in the relevant area, either third country waters or the relevant RFMO. For vessels offloading fish caught by other vessels, an authorization to tranship would be required, in addition to the above. All vessels not in possession of these document would be prohibited from landing any fish at all or from being serviced (fuel, supplies, etc.).

It is clear that the keys to overcoming the phenomenon of IUU fishing are traceability, transparency and cooperation at all levels. A great deal more political will than has been evident so far to combat the economic interests that benefit from IUU fishing is also necessary.

ПРОЦЕДУРА

Заглавие	Implementation of the EU action plan against illegal, unreported and unregulated fishing		
Процедурен номер	2006/2225(INI)		
Водеща комисия Дата на възлагане обявена в пленарна зала	PECH 28.9.2006 г.		
Комисия(и) помолена(и) за становище(а) Дата обявена в пленарна зала	ENVI 28.9.2006 г.	INTA 28.9.2006 г.	DEVE 28.9.2006 г.
Без представяне на становище(а) Дата на вземане на решение	ENVI 3.10.2006 г.	INTA 3.10.2006 г.	DEVE 3.10.2006 г.
Enhanced cooperation Дата обявена в пленарна зала			
Докладчик(ци) Посочена дата	Marie-Hélène Aubert 13.7.2006 г.		
Предишен (предишни) докладчик(ци)			
Обсъждане в комисия	3.10.2006 г.	20.12.2006 г.	
Дата на приемане	25.1.2007 г.		
Резултат от гласуването	+ 24 - 0 0 1		
Гласували членове на ЕП	James Hugh Allister, Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Varela Suanzes-Carpegna		
Гласували заместващи членове на ЕП	Duarte Freitas, James Nicholson		
Гласували заместващи членове на ЕП съгласно член 178, параграф 2	Thomas Wise		
Определена дата	29.1.2007 г.		
Забележки (съществуват само на оригиналния език)			